

Farní měsíčník

Únor 2025 ● číslo 2 ● 30. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„Panna Maria je vzorem ženy, která radikálně odpověděla na Boží volání, která se dokázala spolehnout na Boha a na Jeho slovo.“

SVATÝ ROK DAREM MILOSRDENSTVÍ

Papež František oficiálně zahájil Jubileum naděje 2025 otevřením Svaté brány baziliky svatého Petra 24. prosince 2024 v Římě. V naší olomoucké arcidiecézi zahájil Svatý rok otec arcibiskup Josef Nuzík v neděli na Svátek Svaté rodiny v olomoucké katedrále. Projít bránou během jubilea symbolizuje vstup do nového života v Kristu a začátek cesty obrácení. Jednou jsem četl příběh švédského cyklisty Nilse Gustava Hakanssona. V roce 1951 se chtěl přihlásit na první ročník dálkového cyklistického závodu ve Švédsku. Ale byl odmítnut, protože mu bylo 66 let. Lze se však tomu divit? Co bychom řekli my, kdyby před námi stanul šestašedesát let starý, vousatý muž a řekl, že chce jet týden na kole přes celou zemi? Gustav byl v důchodu. Kdysi se živil jako řidič auto-

busu. Po celý život jezdil na kole. Už když mu bylo dvacet let, projel na kole celé Švédsko. Gustav se rozhodl startovat „načerno“. Jelikož ale závod začínal na severu země, musel jet 1500 km na startovní místo. Zvládl to na čas. Na sobě měl košili a na tu nakreslil velkou nulu. Když závod začal, nepozorovaně se připojil asi k padesáti mladým mužům. Závod měl po týdnu skončit na druhém konci země. Gustav, sám starý, jel na starém kole na úplném konci všech závodníků. V podstatě byl k smíchu. Není přece možné, aby byl schopen udržet tempo s ostatními, natož vyhrát. Jenže Gustav nezastavoval jako ostatní každý den večer. Podle programu závodu by měli závodníci každý den večer zastavit a odpočinout si. Gustav jel sice pomalu, ale skoro pořád. Když mladí závodníci šli první noc závodu spát, Gustav byl 20 km za nimi. Když ale ráno nasedali na kola, Gustav byl už 40 km před nimi. Za první tři dny spal jen pět hodin. Před ostatními měl náskok kolem 200 km. A aby nebylo pochyb, že celou cestu jel, zařídil si policejní dohled. Celé Švédsko přestalo sledovat závod, sledovalo jen Gustava. V rozhlase i v hospodách zněla v podstatě jedna otázka, zda to vydrží. Podél cesty stály davy lidí, hlavně děti, kterým se vousatý děda strašně líbil. Po necelém týdnu se Gustav blížil k cíli. Měl víc než jednodenní náskok. Necelý kilometr před cílem musel z kola, protože selhala pneumatika. Gustav dotlačil kolo až k cílové pásce, pak na kolo nasednul a s prázdnou duší projel cílovou čáru. Následující odpoledne měl Gustav audienci u krále Gustava VI. Adolfa. Tento příběh Gustava nás může mnoho naučit. Každý si z toho může vzít něco přímo pro sebe. Například, že nikdy není pozdě. To, co se týká nás všech, je cesta a cíl. Gustav věřil, že dosáhne cíle. A tato jeho víra je pro vítězství zásadní. Co je však kromě víry to, bez čeho by Gustav nebyl schopen cíle dosáhnout? Kolo. To kolo bych přirovnal k Boží milosti. Bez Boží milosti nemůžeme v životě nic. Co ještě bylo pro Gustavovo vítězství důležité? Prozíravé a poctivé využití času. Ten čas ve Svatém roce nám nabízí Pán. Je šancí pro nás všechny. Odpustky, které nám církev nabízí. V dokumentu, ve kterém papež František ohlásil Jubilejní rok, píše: „Všichni věřící, kteří se upřímně kají a jsou proti jakémukoliv zalíbení k hříchu, kteří jsou pohnutí duchem lásky, a kteří během svatého roku očistění svátostí pokání a občerstvení svatým přijímáním, modlí se na úmysly Svatého Otce, budou moci získat z církevní pokladnice plnomocné odpustky“. Jubilejní rok je dar, který nám pomáhá dosáhnout nebe, protože věřícím zpřístupňuje všechny poklady církve. Například plnomocné odpustky, které vracejí duši do stavu, v jakém byla při přijetí první svátosti – svátosti křtu. Využijme poctivě ten čas, který nám Pán nabízí a vydejme se na cestu obrácení a naděje. Máme být poutníky naděje a tuto naději dávat těm, kteří ji ztratili.

Požehnaný Jubilejní rok 2025 přeje P. Richard.

MODLITBA JUBILEA

Otče na nebesích, ve svém Synu Ježíši Kristu, našem bratru, daroval jsi nám víru a skrze Ducha Svatého jsi do našich srdcí vlil lásku.

Dej, aby v nás víra a láska probudila blaženou naději na příchod Tvého království.

Kéž nás Tvoje milost promění v pozorné pěstitele sémě Evangelia, které zúrodní lidstvo a vesmír v důvěrném očekávání nového nebe a nové země, až se po porážce moci Zla navždy zjeví Tvoje sláva.

Kéž milost tohoto Jubilea v nás, **poutníků naděje**, oživí touhu po dobrech nebeských a vleje do celého světa radost a pokoj našeho Vykupitele.

Tobě, svatý Bože, ať patří na věčnosti chvála a sláva na věky věků.

Amen.

DUCHOVNÍ SLOVO

PŮSOBNÍ BOŽÍHO SLOVA

V hospici ležel starý pán v preterminálním stadiu onkologického onemocnění, který téměř neviděl a neslyšel. Byl evangelického vyznání. Přiblížila jsem se k jeho uchu s hlasitým dotazem, co by řekl na předčítání Božího slova. Rozzářil se slovy: „Boží slovo u mě padlo na úrodnou půdu.“ A tak jsme začali s předčítáním. Vyhověla jsem i jeho celoživotní praxi a zvolila králíkový překlad. Jeho radost byla vždy dojemná.

Na vedlejší posteli ležel pacient, který o sobě říkal: „Já jsem vědec, celý život a ani teď nevěřím, i když jsem byl jako evangelík v dětství pokřtěn.“ Tak jsem se mu šla vždycky omluvit, že ho hlasitým předčítáním ruším. Ponejprv mávl rukou. Podruhé řekl, že to nevádí, že je to docela zajímavé. Potřetí dodal: „No jo, ale když dostat se k Bohu je tak těžké.“ To byla ta „zelená“ v jeho situaci. Přisedla jsem a sdílela, že i pro nás věřící je hledání Boha každodenní zápas, a že proto nám Pán Ježíš přiblížil Otce v podoběnstvích.

Soused pokojně zemřel, ale my jsme s „vědcem“ u četby podoběnství zůstali. S poctivostí sobě vlastní každou kapitolu komentoval a rozebíral. Postup-

ně jsme se dostali k osobní modlitbě, odevzdávání minulosti i přítomnosti do Božích rukou. Vděčně přijal i návštěvu evangelického duchovního, kterého jsem mu pozvala. Je to nesmírně trpělivý pacient, a kdykoliv kolem něho procházím, mu připomenu: „Pane inženýre, vy jste Bohem milované dítě.“ Lišáky se usměje a dodá: „Myslíte?“

Viola Svobodová,
Ať před zraky mám život

„Učiňte tedy pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy.“ (Sk 3,19)

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – LEDEN 2025

Pohřbeni byli:

- Zdenka Vilímková (94 let)
- Libor Kostka (58 let)
- Věra Kostková (64 let)
- Ludmila Kosačíková (64 let)
- Marie Lysáková (78 let)
- Helena Geršlová (79 let)

Bylo:

- Mše sv. na Nový rok, Slavnost Matky Boží, Panny Marie
- Slavnost Zjevení Páně
- Svátek Křtu Páně
- Fatimská pobožnost
- Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů (Týden modliteb za jednotu křesťanů)
- Neděle Božího slova

Fatimská pobožnost

Fatimská pobožnost

Bude:

- 2. 2. svátek Uvedení Páně do chrámu – Hromnice
- 3. 2. Svatoblažské požehnání – mše sv. v 7.30 hod.
- 11. 2. svátek Panny Marie Lurdské (při mši sv. v 17. 00 hod. Pomazání nemocných)
- 13. 2. Fatimská pobožnost – mše sv. v 16. 00 hod.

NĚCO ZE STATISTIKY FARNOSTI ZA ROK 2024

- **Pokřtěno bylo:** 19 dětí (vloni 31 dětí)
- **Sezdáno bylo:** 7 párů (vloni 5 párů)
- **Pohřbeno bylo:** 35 farníků (z toho zaopatřených 18 farníků), vloni 58 farníků
- **K 1.sv. přijímání přistoupilo:** 37 dětí (vloni 31 dětí)

DENNÍ STACIONÁŘ BRUMOV – BYLNICE

- 5. 2. POVÍDÁNÍ O MYSLIVOSTI v 9.30 hod.
- 11. 2. MŠE SVATÁ V DENNÍM STACIONÁŘI v 9.30 hod.
- 17. 2. TRÉNINK PAMĚTI PRO KAŽDÝ VĚK v 9.30 hod.
- 27. 2. PEČENÍ SLANÉ DOBROTY v 9.30 hod.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Tradice, která nikdy nekončí

V sobotu 11. 1. 2025 se po mši svatě vydali koledníci do ulic na tříkrálovou obchůzku. Nad dveře našich domů napsali posvěcenou křídou zkratku K+M+B – tj. **BŮH ŽEHNEJ TOMUTO DOMU.**

Děkujeme za vaše úsměvy, vlídná slova a obdarování koledníků. Máme velkou radost za vaše otevřená srdce a peněženky pro dobrou věc. Děkujeme každému z Vás, ať už jste byli v roli dárce, organizátora či koledníka. Děkujeme všem za přípravu plášťů, korun a potřebných věcí pro koledníky.

Jakákoliv pomoc při Tříkrálové sbírce je důležitá.

Fm

Naši koledníci

DĚKUJEME ZA PODPORU

V sobotu **11. ledna** proběhla v našem regionu opět tradiční **tříkrálová sbírka**. Do ulic našeho regionu se vydalo na **350 dobrovolníků**.

V letošním roce k nám bylo počasi alespoň v dopoledních hodinách milosrdné, a tak jsme zvesela vyrazili do ulic, abychom přinesli do Vašich domovů novoroční požehnání, přání všeho dobrého, ale také se skromnou prosbou o podporu nejen pro naše místní projekty, které realizujeme pro lidi v sociální nouzi, pro ty, co potřebují pomoc a podporu.

Stejně jako každý rok, tak i ten letošní nebyl výjimkou v tom, že jste nám připravili příjemné přijetí koledníků, ale také to, že jste vnímaví pro potřeby jiných a jste ochotní podpořit dobrou věc. Proto také i letošní sbírka byla opakovaně vyšší než předešlé ročníky, co se týká výše vykoledované částky.

Díky za to, že jste stále ochotni prostřednictvím Charity pomáhat. V našem regionu tak bylo fyzicky vykoledováno celkem úctyhodných **830.624 Kč!!!** Je to historicky největší částka, která byla vykoledována a další prostředky přišly a přicházejí pomocí online koledy nebo bezhotovostních darů na centrální účet s naším variabilním symbolem.

Velké poděkování tak patří všem, kterým není lhostejná pomoc druhým a my se cítíme zavázání, abychom dané prostředky smysluplně využili k pomoci nejen v našem regionu.

Sbírku je samozřejmě možné podporovat i nadále prostřednictvím online koledy, kterou najdete na webových stránkách **tříkrálové sbírky** nebo naší **Charity Valašské Klobouky**, kde najdete možnosti, jak naše projekty podpořit. Vše nejen o sbírce najdete na **www.valklobouky.charita.cz**, a také na **www.trikralovasbirka.cz**, kde je možné najít i využití sbírky v minulých letech.

Ještě jednou velké díky a vše dobré v začínajícím roce přeje Charita Valašské Klobouky.

Tomáš Naňák

(ředitel Charity Valašské Klobouky)

PŘEHLED VÝSLEDKŮ KOLEDOVÁNÍ

Valašské Klobouky	196.215 Kč
Lipina	14.240 Kč
Smolina	18.452 Kč
Mírošov	6.038 Kč
Tichov	21.670 Kč
Poteč	55.235 Kč
Študlov	24.593 Kč
Lačnov	71.104 Kč
Valašské Příkazy	33.730 Kč
Brumov-Bylnice	199.963 Kč
Svatý Štěpán	16.668 Kč
Sidonie	13.394 Kč
Návojná	34.800 Kč
Nedašov	80.885 Kč
Nedašova Lhota	43.637 Kč
Celkem	830.624 Kč

Tři králové (píseň)

Sousedě, víš, co není věda?
Přispět na dobrou věc, nám to nedá.
Malejch věcí, když je pak víc,
pohnou celým světem, no tak
sousedě, dej si říct.

Nás nejspíš znáš,
máme kasičku a plášť.
Nás vždy se ptáš,
na co vlastně přispíváš.

Ty, co bojují s osudem,
pro ty dneska do mrazu jdem.
A půjdeme ještě dál,
když člověk pomůže, připadá si jak
král!

Michal Horák

VÁNOČNÍ KONCERT

V lednu na svátek Křtu Páně se konal u nás v kostele vánoční koncert. Hrála nám dechová kapela LIDEČANKA. Zaposlouchali jsme se do krásných písní, např.: „Zima, zima, zima, zima“ (Hana Zagorová) nebo „Jdi za štěstím“ (K. Gott). Byla to poslední neděle vánoční. Připomněli jsme si, že Vánoce znamenají setkání s láskou. Láska nejde nařídít. Je to čas upřímného radování se z narození Ježíška. Na závěr koncertu jsme si poslechli a zazpívali známé koledy.

Děkujeme všem za pěkné společenství (organizátorům, kapele Lidečanka, posluchačům). Bylo to velmi krásně prožité nedělní odpoledne.

Fm

Vánoční koncert

Vánoční koncert

ŽEHNÁNÍ OPRAVENÝCH SCHODŮ

V úterý 17. 12. 2024 otec děkan P. Macura požehnal nově opravené schody. Po osmi měsících náročné práce můžeme nejen obdivovat dokončené dílo, ale i projít se po těchto schodech do kostela, na hřbitov nebo i k domovům na Hůrce. Touto cestou chci upřímně poděkovat všem, kteří přispěli ať už při sbírkách v kostele, individuálně nebo na účet farnosti. Také upřímně poděkování patří městu Brumov – Bylnice a zastupitelům za dotaci na tuto opravu ve výši jeden milion korun, která byla poskytnuta v roce 2024. Celá oprava schodů činila tři a půl milionu korun. Díky vaší štedrosti toto krásné dílo bylo dokončeno. Moc děkuji. Ať Pán každému z vás žehná.

Otec Richard

Žehnání schodů

PASTÝŘSKÝ LIST ARCIBISKUPA NUZÍKA K ZAHÁJENÍ JUBILEJNÍHO ROKU 2025

Milé sestry a bratři, **prožíváme mimořádnou dobu, která se vyznačuje neklidem a nejistotou, ale současně nabízí výjimečné příležitosti a duchovní milosti.** Mezi ně patří Svatý – jubilejní rok, do něhož dnes společně vstupujeme. Papež František v bule *Spes non confundit*, česky *Naděje neklame*, kterou tento řádný svatý rok 2025 vyhlásil, opakuje častokrát slova, jimiž se v myšlenkách zabýváme i my, jako jsou čas, očekávání, budoucnost, znamení, život a štěstí. Neuvádím je pro jejich četnost v bule, ale protože právě k nim směřují naše životní snahy a úsilí. Mohou se promítnout také do naší touhy a rozhodnutí dobře využít Svatý rok. **Ten je zaměřen na podstatu našeho života: na přítomnost, kterou tvoří především**

vztahy, a na budoucnost, od které čekáme, že bude šťastná.

1. To první, na co se můžeme zaměřit v tomto Svatém roce, je náš vztah k Bohu. Anna, matka Samuelova, o které jsme dnes četli v prvním čtení, dosvědčuje, že Hospodin se jí ujal a její hořkost proměnil ve vděčnost. Poté mu podle svého slibu naprosto samozřejmě odevzdává a daruje svého syna, kterého od něho dostala. Jaký je náš vztah k Bohu, bratři a sestry? Jsme schopni se mu otevřít a přiznat svůj hřích, a to i takový, za který se stydíme? Jsme s to svěřit mu své hořkosti, nespravedlnosti a zklamání, které nás v životě potkaly a narušily náš vztah k němu i některým lidem? Svatý rok nám dává velkou příležitost přijít před Boha na místa, která jsou i u nás určena k modlitbě v tichu či ke společné modlitbě, k odevzdání naší minulosti Hospodinu, který snímá viny a vrací pokoj, lásku a naději. Žalmista volá: „Blaze člověku, který u tebe nalézá pomoc... Až půjdou vyschlým údolím, v pramen je změní... Půjdou se silou stále větší...“ (Žalm 84,6).

2. To druhé, čemu bychom měli věnovat pozornost, jsou naše vztahy k druhým, blízkým i vzdáleným. Jak snadno se rozmělní naše vztahy v rodině, mezi sousedy, ve farnosti či v zaměstnání. V dnešním čtení z evangelia zazněl známý příběh o tom, jak dvanáctiletý Ježíš zůstal v chrámě a jeho rodiče to zjistili až po dlouhé době. Když jej pak Panna Maria a svatý Josef, plni úzkosti, konečně našli, vyslechli jeho vysvětlení ačkoli mu neporozuměli, přijali je. U nás to tak klidně někdy nebývá. Z kolika běžných situací v našich rodinách a vztazích se zrodí zlo, které vede k tomu, že manželské či třeba sourozenecké vztahy jsou léta přetrhány a místo lásky v nich vládne lhostejnost nebo dokonce nenávist? Víme, že příčiny těchto konfliktů jsou mnohdy složité a zamotané a nedokážou je urovnat ani sebelepší poradci. Je tu však jiná cesta. Podle biblické tradice chce Hospodin ve Svatém roce obvázat rány zlomených srdcí, rozetnout řetězy, které nás drží v otroctví hříchu a vězení nenávisti, a darovat nám radost. Ale Bůh nic nezmuže, pokud my sami neuděláme ten rozhodující krok a nedáme souhlas, že chceme s tím, co bylo v našich vztazích špatné, skončit a osvobodit se od toho, co nás poutalo. Bratři a sestry, jako váš biskup vás vyzývá: Využijme Svatého roku k nápravě pokřivených vztahů! Nežijme dál ve stavu neodpuštění! Vám, milí spoluobratři v kněžské službě, děkuji za to, že půjdete kajníkům v duchu Božího milosrdenství naproti.

Srdce rodičů a dětí, které pociťují zranění a bolest z rozpadu a ztroskotání jejich rodin a vztahů, mohou pookřát při pohledu na Svatou rodinu a nalézt posilu v náručí církve. Zvu vás na setkání párů s břemenem rozvodu, které proběhne 1. března 2025 v Olomouci. Více informací najdete na stránkách Centra pro rodinu.

3. To třetí, čemu se chceme v tomto Svatém roce učit, je, aby náš pohled do budoucnosti byl nesen nadějí. Papež František v bule k zahájení Svatého roku píše: „Všichni doufáme. V srdci každého člověka se skrývá naděje jako touha po dobru a očekávání dobra, ač nevíme, co přinese druhý den... Často se setkáváme s lidmi, kteří jsou skleslí, kteří do budoucnosti hledí skepticky a pesimisticky, jako kdyby jim nic nemohlo přinést štěstí... Už jsme si zvykli, že ve světě, kde se spěch stal konstantou, chceme všechno a teď. Člověk už nemá čas, aby se setkal s druhými, a často je i v rodinách složité se sejít a v klidu si promluvit. Trpělivost ustupuje spěchu, což je lidem k velké škodě.... Pokud znovu objevíme trpělivost, uděláme mnoho dobrého pro sebe i pro druhé...“ A na jiném místě Svatý otec poznamenává: „Naděje se totiž rodí z lásky a stojí na lásce, která tryská z Ježíšova probodeného srdce na kříži.“

Pokusme se tedy, bratři a sestry, společně v tomto Svatém roce cvičit v trpělivosti a lásce, z nichž se rodí naděje, která neklame. Budu rád, když se k těmto myšlenkám v průběhu tohoto roku budete vracet a využijete času milosti. Děkuji vám za to!

Ve vzájemné modlitbě a s požehnáním.

Josef Nuzík

ODPUSTKY V JUBILEJNÍM ROKU

Se slavením jubilejního roku je spojena také možnost získat od 29. prosince 2024 do 28. prosince 2025 plnomocné odpustky vykonáním pouti na některé z jubilejních svatých míst. Pro olomouckou arcidiecézi jich bylo vybráno pět.

Plnomocné odpustky pro sebe a pro duše v očistci je možné získat splněním tří obvyklých podmínek a návštěvou uvedených míst, kde se věřící zúčastní mše svaté, modlitby růžence nebo dalších modliteb a bohoslužeb uvedených v pravidlech nebo na tomto místě stráví alespoň 15 minut v eucharistické adoraci a rozjímání, které zakončí modlitbou Otče náš, Vyznáním víry v jakékoli povolené formě a vyzváním Panny Marie, Matky Boží.

Katedrála sv. Václava v Olomouci

V srdci olomoucké arcidiecéze, katedrále sv. Václava, se pro jubilejní rok zavádí nabídka adorace a mše svaté vždy ve středu. Tichá adorace bude začínat v 11.30 hod. a souběžně bude nabídnuta příležitost ke svátosti smíření, v poledne pak začne mše svatá.

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Svatém Hostýně

Nabídka mší svatých i příležitosti ke svátosti smíření je na nejnavštěvovanějším moravském poutním místě po celý rok bohatá, jak to dokládá pořad bohoslužeb. V jubilejním roce k nim přibude i možnost nepřetržité adorace Nejsvětější svátosti. Ta bude po celý rok vystavena v kapli Panny Marie Lasaletské (Plačící).

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje na Velehradě

Program jubilejního roku ve velehradské bazilice začíná každou neděli ve 13.00 hod. adorací v kapli Matky unie. Od 14.00 hod. pak bude nabídnuta příležitost ke svátosti smíření a v 15.00 hod. začne mše svatá.

Poutní kostel Panny Marie Sněžné na Provodově

Mše svaté v poutním kostele na Malenisku jsou slouženy pravidelně po celý rok v neděli od 10.15 hod. a v poutní sezónu (od 1. května do 21. října) pak i v neděli od 14.30 hod.. Svátost smíření je možné přijmout vždy půl hodiny před mší svatou.

Během Svatého roku se na tomto mariánském poutním místě budou slavit také poutě v den zvláštním způsobem věnovaný Panně Marii. Každou sobotu zde bude od 13.30 hod. vystavena Nejsvětější svátost k adoraci a souběžně bude možné přijmout svátost smíření, ve 14.30 hod. se pak bude slavit mše svatá.

Poutní kostel Povýšení svatého Kříže na Kalvárii v Jaroměřčích u Jevíčka

Mše svatá na Kalvárii, v poutním místě věnovaném úctě ke Kristovu umučení a jeho kříži, se bude během jubilejního roku slavit každou neděli v 15.00 hod.. Předcházet jí bude od 14.30 hod. adorace s možností přijmout svátost smíření.

CO JSOU ODPUSTKY?

„Odpustek je odpuštění časných trestů za hříchy, a to před Bohem, které byly odpuštěny jako vina; je to odpuštění, které náležitě připravený věřící získává za určitých podmínek zásahem církve, která jako služebnice vykoupení autoritativně rozděluje a používá pokladu zadostiučinění Krista a svatých.“ KKC 1471.

Odpustek je částečný nebo **plnomocný** podle toho, zda částečně nebo **úplně osvobozuje** od časného trestu za hří-

chy. Odpustky mohou být věnovány za zemřelé.

Protože žádné narušení vztahů v rodině nezůstává bez vlivu na ostatní členy, snažili se křesťané vždy odčiňovat nejen vlastní, ale i cizí hříchy.

Zkusme to více pochopit na příkladu: *Člověk někomu ve vzteku rozbije okno. Je to špatná věc. Poškozeného požádá o odpuštění. Je mu odpuštěna vina, ale... okno zůstává stále rozbité. I když je bez hříchu v této konkrétní věci, má ještě určitý dluh vůči tomu, koho svým skutkem poškodil. A právě tyto „dluhy“ jsou předmětem odpustků. Trošku lidově, pokud někoho druhý den po svátosti smíření srazí auto, měl by projít stavem očišťování, než spatří Boží tvář. Pokud ho nic nesrazí, má na zemi snášet nějaké obtíže. Mít se na světě dobře, dělat za života jen špatné věci a nechat si je odpustit, nezasluhuje zrovna přijít před Boha a tvářit se dokonale. Odpustky pocházejí ze středověku. Nahradily kající skutky veřejného pokání. Místo čtyřicetidenního postu o chlebu a vodě se kající očišťoval modlitbou a almužnou. Ty plnomocné byly vázané na pouť třeba do Jeruzaléma, křížovou výpravu či milostivý rok. Důležitá podmínka je svátost smíření a nelpění na ničem hříšném. My tedy máme na základě církevního rozhodnutí MOC pomoci těm, kteří jsou bez MOCI se vlastním přičiněním dostat z očiště do Boží přítomnosti, do nebe.*

Kdo chce pomoci zemřelým prostřednictvím odpustků, měl by:

1. Být v milosti posvěcující (po svátosti smíření) = očištění vlastního srdce
2. V ten den přijmout svaté přijímání = sjednocení se s Bohem
3. Pomodlit se na úmysly Sv. Otce (Otče náš a Zdrávas Maria) = sjednocení se s církví
4. Navštívit hřbitov a pomodlit se za zemřelé (modlitba Věřím v Boha, Otče náš a Zdrávas Maria) = skutek lásky ve prospěch zemřelých

K ZAMYŠLENÍ

BOLEST DOHÁNĚLA PAPEŽE FRANTIŠKA K ŠÍLENSTVÍ

Jorge Bergoglio jako mladý onemocněl a ocitl se na prahu smrti. Začalo to v srpnu 1957 rozsáhlým zánětem pohrudnice, který odolával antibiotikům. Jorge se téměř nedokázal nadechnout a jeho život visel na vlásku. Okamžitě byl převezen do nemocnice, kde mu chi-

rurgicky odstranili tři plicní cysty a malou část horního hrotu pravé plíce. Pět dní strávil v kyslíkovém stanu a následoval měsíc nesmírně bolestivé pooperační péče, kdy mu katétre pumpovali do hrudi solný roztok na odstranění mrtvé plicní tkáně a tkáně z jizvy.

Pro tehdy jednadvacetiletého Jorgeho to byla první zkušenost s intenzivním fyzickým utrpením. Když ho bolest doháněla k šílenství, prosil návštěvy, aby mu vysvětlily, co se děje. Jeho matka, stejně jako ostatní, se ho snažila utěšit a přivést na jiné myšlenky. Říkala mu, že to brzy přejde, že se uzdraví, a ne že naděje, bude zase doma. Ale to Jorgemu nestačilo. Bolest a nebezpečí byly v tu chvíli mnohem reálnější než jakákoli budoucnost, kterou by si měl představit.

Jak napsal ve vzpomínkách na smrt v nacistických táborech Viktor Frankl, rakouský psychiatr, který přežil holocaust - tajemství přežití velikého utrpení není v tom, že si představujeme jeho konec, ale nalezneme jeho smysl v přítomnosti. Právě s tím mu při svých návštěvách pomohla sestra Dolores, která ho jako malého připravovala na první přijímání. Její prostá slova – „svou bolestí napodobuješ Krista“ – mu zněla hlavou a přinesla mír. Co bylo předtím marné, bylo nyní spásné. Bolest nebyla menší, ale dokázal ji lépe snášet.

Po letech vzpomínal, že „smysl bolesti lze plně pochopit jen skrze bolest Boha, který se stal Kristem“. Kristovo utrpení na kříži bylo nesmírně osamělé. V každém hlubokém utrpení, ať fyzickém či duševním, potřebuje člověk lidi, kteří ho milují, kteří respektují jeho klid a „kteří se modlí, aby Bůh vstoupil do onoho místa, které je čistou samotou“. Toho úkolu se ujali dva semináristé José Bonet Alcón a José Barbich. Střídali se u jeho postele a někdy v nemocnici strávili celou noc. Když to Jorge potřeboval, darovali mu i krev.

Mezi jeho dobré anděly patřila i staniční sestra, která mu o své vůli ztrojnásobila dávky penicilinu a streptomycinu, protože byla neobyčejně všímavá. Věděla, co dělat, protože byla celý den mezi nemocnými. Byl přesvědčen, že přežil díky ní. Doktor, dobrý člověk, ale „žil v laboratoři“, řekl později František, zatímco staniční sestra „žila v první linii, na hranici, s níž byla v každodenním kontaktu“.

Laboratoř versus první linie. Ta možnost se mu začínala formovat v mysli. Jako papež pak František vyzýval jezuity: „Planeme náboženským nadšením? Nebo jsme jen průměrní, spoko-

jení se svými apoštolskými záměry, které vzešly jen z laboratoře?“ Zatímco laboratoř pro Jorgeho znamenala myšlenkovou vynalézavost, první linie byla ponorem do lidské reality žijící Božími překvapeními.

Ivereigh Austin, Papež reformátor

ODPUŠTĚNÍ

Odpuštění nemění minulost, nemůže změnit to, co se již stalo; a přesto může odpuštění otevřít cestu ke změně budoucnosti a umožňuje žít jinak, bez zášti, nevraživosti a pomstyctivosti. Budoucnost osvětlená odpuštěním umožňuje číst minulost jinými očima.

(Spes non confundit č. 23)

MILUJI TĚ - CHCI PRO TEBE DOBRO!

V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něho. V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy. (1J 4,9-10)

„Mám tě rád!“ To jsou asi nejčastější slova, kterými vyjadřujeme svou lásku k druhému člověku. Dáváme mu tím najevo, že je nám příjemný a sympatický, že je nám s ním dobře, že jeho blízkost přispívá k našemu štěstí. Ale je tohle opravdová láska? Není to někdy spíš projev sobectví a sebestřednosti, když vyjadřuji, co mi druhý přináší a jak je to pro mě dobré?

V italštině se stejná věc vyjádří slovy: „Ti voglio bene!“ Doslova to znamená: „Chci pro tebe dobro!“ Nechci se pouštět do spekulací, jak hluboce to Italové vnímají nebo jak povrchně to vyslovují. To vyjádření se mi prostě líbí. Podstatou lásky totiž není to, že milovaný přispívá k mému štěstí, ale že mi záleží na jeho dobru a jsem ochoten se pro to osobně nasadit.

Právě takovou lásku nám Bůh ukázal. Nezamiloval si nás pro naši dokonalost, zamiloval si nás, i když jsme vůči němu často nevděční, nespravedliví nebo na něj kašleme. Zamiloval si nás, protože mu záleží na nás, na našem dobru, na našem šťastném životě. A nasadil kvůli nám to nejvzácnější co měl – život svého Syna.

Když si zamilujeme my Boha, je v tom vždycky kus naší zističnosti. Bůh nás miluje zcela nezištně. Jeho láska nás může uzdravovat a vyvádět z naší sebestřednosti a sobectví. Učme se od něj nehledat svůj prospěch, ale usilovat o dobro druhých. Minimálně těch, kterým říkáme, že je máme rádi.

Pavel Semela

„Všecko nechť se mezi vámi děje v lásce.“
(1. Korintským 16,14)

SVĚDECTVÍ

KOBEREC ŽIVOTA

Bylo nám patnáct, seděli jsme v lavicích a tupě zírali před sebe. Nezáživná hodina ruštiny. Učitelka zadala úkol: máme dvacet minut na to, abychom sepsali, samozřejmě rusky, jak si představujeme náš život, až nám bude padesát. Už to číslo nás přivedlo k úvaze, že nás nutí dopředu zrekapitulovat celý náš život, protože padesátka (viděno očima náctiletých) – rovná se konec života. Po krátkém přemýšlení všichni psali a psali, co jim ruská slovní zásoba dovolila. Vlastně všichni ne. Náš spolužák Robert byl hotov velmi rychle a seděl se založenými rukama. Učitelka nás po dvaceti minutách vyzvala, abychom své vize nahlas přečetli. Většina spolužáků se v padesáti viděla, jak odpočívají ve spokojeném manželství ve vlastním domě a v kruhu své rodiny, obklopeni vnoučaty, a věnují se svým zálibám. Přišla řada na Roberta, který se váhavě v těsné lavici postavil, klátivými pohyby typickými pro přerostlého pubertáka uchoopil kus papíru a mutujícím hlasem zakrákorál: „Kak mně bůdět 50, ja būdu adnój nógój v gróbě.“ Výbuch smíchu, jen učitelka zrudla a snažila se utišit hlučící třídu. Robert stál, ve tváři se mu nepohnul jediný sval a nepřítomně hleděl z okna. Vybavila se mi ta dávná hodi na ruštiny, když jsem se chystala na sraz spolužáků – padesátníků. Jak se nám tenkrát ve školních lavicích zdál ten čas nekonečný. Mysleli jsme si, že je před námi moře zážitků, měli jsme své plány, představy, ale ono to většinou bylo jinak. Skoro všichni jsme se na srazu hned poznali, i když jsme se někteří neviděli desítky let.

Smáli jsme se historkám ze školních lavic, prohlíželi fotky, vzpomínali na učitele. Po dobré večeři nás spolužačka, organizátorka srazu, vyzvala, abychom o sobě každý něco řekli – jak žijeme, kde pracujeme, kolik máme dětí... Mezi spolužáky to zašumělo, pár se jich hned zvedlo a začali se vytrácet. „Tak toho jsem se nejvíc bála, že tady budu muset přede všemi mluvit, jak mám podělaný život,“ naklonila se ke mně jedna ze spolužaček a zvedla se také. Nedobrou atmosféru organizátorka okamžitě vycítila a tento bod programu raději vynechala. Venku před restaurací a se sklenkou vína se pak v hloučcích někteří svěřovali, jak náročné roky mají za sebou – tvrdé exekuce, těžké rozvody, rozhádané rodiny, vážné nemoci. Jeden spolužák si musel na sraz půjčit košili, protože je po vlekém rozvodu bezdomovcem. Jiní ukazovali fotky svých dětí, vnoučat, další mluvili o tom, jak se starají o své nemocné rodiče, někteří o svých úspěších v podnikání. S přibývajícím alkoholem v krvi se zpívalo a tancovalo skoro až do rána. A protože víme, že čas není nekonečný, slíbili jsme si, že si dáme sraz už za pět let. Doznívalo ve mně to setkání spolužáků ještě dlouho. A vzpomněla jsem si na to, co jednou napsal Tomáš Halík: „... to, co je v našich životech nejdůležitější, to nevidíme teď ani my sami. Věřím, že nejvlastnějším autorem našeho života je Bůh, a těším se, že nám jednou své dílo ukáže. Představuji si to tak, jako když se tká orientální koberec. Když se díváte na tu stranu koberce, na níž se pracuje, vidíte jenom celkem ošklivou spleť nitek a uzlíků. Až je koberec dotkán, obrátí se – a člověk žasne, když vidí jeho líc, symetrický ornament a zářivé barvy. Povzbuzuji tímto obrazem lidi, kteří procházejí velmi zauzlovaným životním obdobím. Jednou uvidíte ‚líc‘ a smysl toho všeho. A v tomto duchu se i já těším na setkání s Bohem, až bude všechno hotovo. Je důležité, aby člověk teď nebyl příliš nedočkavý a drzý, aby příliš nevrážel do ruky, která tká jeho příběh, a nechtěl pošetile nakukovat na druhou stranu...“

Jana Ilčíková, Nes světlo, Jano!

Z LITURGIE

16. 2. 2025 6. neděle v mezidobí

„Blahoslavení, vy chudí! Běda vám, boháč!“

1. čtení: Jer 17,5-8

2. čtení: 1Kor 15,12.16-20

Evangelium: Lk 6,17.20-26

Když Ježíš vyvolil dvanáct apoštolů, sestoupil z hory a zastavil se na rovině. A s ním velký zástup jeho učedníků

a velké množství lidu z celého Judska, z Jeruzaléma i z tyrského a sidónského pobřeží. Ježíš se zahleděl na své učedníky a řekl: „Blahoslavení, vy chudí, neboť vaše je Boží království. Blahoslavení, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blahoslavení, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát. Blahoslavení jste, když vás budou lidé nenávidět, když vás vyloučí ze svého středu, potupí a vaše jméno vyškrtnou jako prokleté kvůli Synu člověka. Radujte se v ten den a jásejte, máte totiž v nebi velkou odměnu; vždyť stejně se chovali jejich předkové k prorokům. Ale běda vám, boháč, neboť už máte své potěšení. Běda vám, kdo jste nyní nasyceni, neboť budete hladovět. Běda vám, kdo se nyní smějete, neboť budete naříkat a plakat. Běda, když vás budou všichni lidé chválit; vždyť stejně se chovali jejich předkové k falešným prorokům.“

Ozvěna slova:

„Blahoslavení, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát.“ Svět říká: „Blahoslavení, kteří se smějí.“ Ježíš stojí na hoře a volá: „Blahoslavení, kteří pláčou...“ Věřím Ježíšovi, ale plakat se mi nechce. Nemám důvod. Jistě bychom neudrželi slzy, kdybychom lépe poznali sebe a kdybychom lépe poznali Boha. Kdybychom věděli, kdo jsme my a kdo je Bůh, věděli bychom také co jsou to slzy. Plakali bychom.... Jednak žalem, že jsme ho tolikrát hříchem urazili, jednak radostí, že nám pokaždé velkodušně odpustil... Jenom neříkejme, že není důvod plakat...

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže: Za povolání ke kněžskému a řeholnímu životu.

Modleme se, aby církevní společenství byla schopna přijmout touhy i pochybnosti mladých lidí, kteří se cítí být voláni ke Kristovu poslání v kněžském nebo řeholním životě.

Národní úmysl: Za nemocné.

Modleme se, aby se nemocní přimkli k Ukřižovanému Kristu a z jeho utrpení stále čerpali novou sílu.

MŠE SV. V SIDONII

- 1. 2. Za rodiče Vaculkovy
- 8. 2. Za Josefa Míču
- 15. 2. Za Cecílii Molnárovou, dceru Annu, vnuka Lubomíra a Rudolfa Suchyňu
- 22. 2. Za rodiče Františku a Josefa Kostkovy

BLAHOPŘÁNÍ

Milí oslavenci, přejeme vám, ať vaše dny jsou naplněny radostí, úsměvem, zvukem smíchu a pocitem lásky.

Fm

Začátkem února - 5. 2. oslaví paní **Marie Macková** - ze Svatého Štěpána č. 108 - požehnané devadesáté narozeniny. Farníci ze Svatého Štěpána díky její obětavosti pravidelně konali finanční sbírku určenou pro malomocné a každoročně vybrané peníze posílali Společenství pomocníků misijních leprosárií - LL Likvidaci lepry. A bývala to částka kolem 3000 Kč. Paní Macková to dobré dílo pomoci nemocným v Indii, Africe a Jižní Americe konala mnoho let. Za její příklad křesťanské lásky jí patří poděkování. K jejím kulatým narozeninám přejeme Boží požehnání a ochranu Matky Boží.

Pamětníci

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- Co je to? Nejj to, nepije to a přece to roste. – Ceny.
- Sedí muž na stromě a kolemjdoucí se ho ptá: „Co děláte na tom stromě? Že by vám Red Bull dal křídla?“ „Žádnej Red Bull, ale pitbull.“
- Lojzík říká: „Pane vedoucí, potřeboval bych přidat.“ „Přidej Lojziku, přidej.“

ÚMYSLY MŠI SV. NA MĚSÍC ÚNOR 2025

1.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
2.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Františka Kostku a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Skřekovy, + syna, 2 švagry, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
3.	PO	7.30	Za + rodiče Emílii a Aloise Dohnalovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
4.	ÚT	17.00	Za + syna Aloise, + manžela, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
5.	ST	17.00	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 90-let paní Marie Mackové, + manžela, + rodiče z obou stran, sourozence, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
6.	ČT	17.00	Za + Marii Březáčkovou, + manžela Františka, syna Václava, rodiče a sourozence Šenkeříkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
7.	PÁ	7.30 17.00	Za nemocné Na poděkování za přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu, Skálovu, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání
8.	SO	7.30	Za + rodiče Pindákovy, + zetě Františka, + vnuka Radečka, dar zdraví pro živou rodinu a poděkování za dožití 75 let Ladislava
9.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Stanislava Strnada, + Antonína a Marii Strnadovy, zetě Jiřího a duše v očistci Za + Věrku Slaběňákovou, + rodiče Matějčkovy, + Josefa Orsáka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
10.	PO	7.30	
11.	ÚT	17.00	Za + Marii Řehákovou, + manžela, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	ST	17.00	Za + Ivana Sýse a Boží požehnání pro celou živou rodinu
13.	ČT	16.00	Za živé a + z rodiny Ptáčkovy, Daňkovy, Měříčkovy, Rajovy, Hajdovy a Konečné
14.	PÁ	17.00	Za + Josefa Bližňáka, jeho + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	SO	7.30	Za + rodinu Krutkovu, Sedlačíkovu, + Josefa a Anežku Zvoníčkovy, + kmotry, duše v očistci, dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
16.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Běleje (1.výročí), + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu Za + syna Václava Fojtíka a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
17.	PO	7.30	
18.	ÚT	17.00	Za + Stanislava Dorňáka, dvoje + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
19.	ST	17.00	Za + rodiče Sucháčkovy, + syna Ladislava, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
20.	ČT	17.00	Za + Petra Krahulce, + rodiče Krahulcovy, Vilímkovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
21.	PÁ	17.00	Za + rodiče Vaškovy, + syna Josefa, + zetě Miroslava, jejich + sourozence, s prosbou o dar víry a dar zdraví pro celou živou rodinu
22.	SO	7.30	Za + Marii a Františka Mišákovy, + rodiče z obou stran, sourozence, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
23.	NE	7.30 9.00 10.30	Za dar zdraví a Boží pomoc pro rodinu Smolkovu Za + Josefa Ptáčka, + rodiče, + sourozence a Boží požehnání pro celou rodinu Ptáčkovu a Moravčíkovu Za farníky
24.	PO	7.30	
25.	ÚT	17.00	Za + rodiče Mackovy, + děti, vnuka a vnučku, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
26.	ST	17.00	Za + rodiče Josefa a Anežku Krajčovy, jejich + děti Josefa a Janu Kostkovou s manželem, + rodiče, sourozence, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
27.	ČT	17.00	Za + Anežku Stružkovou, + rodinu Matějčkovu, Stružkovu, duše v očistci, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
28.	PÁ	17.00	Za + syna Karla Žizku, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu

● Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
● Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
● Grafická příprava: PHM studio